

עמ"י 50196/11/17 - אסיל חסונה (עציר), מוסעב עבאס, עיסאם ח'טאב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 50196-11-17 חסונה(עציר) נ' מדינת ישראל
עמ"י 50712-11-17 עבאס (עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אלי אברבנאל
עוררים	אסיל חסונה (עציר) מוסעב עבאס עיסאם ח'טאב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט איתן כהן) מיום 21.11.2017 (תיק מ"י 48222-11-17), לפיה הוארך מעצרם של העוררים עד ליום 27.11.2017.
2. העוררים נעצרו על ידי המשיבה ביום 21.11.2017 בחשד לעבירות פגיעה בריבונות המדינה או בשלמותה, לפי סעיף 97(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק; התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 לחוק. על פי החשד העוררים השתתפו בניהול מפקד אוכלוסין מטעם הרשות הפלסטינאית במזרח ירושלים, כשהם יוצרים מצג שווא כאילו הם סוקרים מטעם ארגון אזרחי שאין לו נגיעה לרשות הפלסטינאית.
3. ביום מעצרם של העוררים, נעצרו 12 חשודים נוספים בגין החשד האמור. שעות אחדות לאחר מכן שוחררו מרבית החשודים על ידי המשטרה. חמישה מהעצורים הובאו באותו יום להארכת מעצר לפני בית משפט קמא, שבהחלטתו האמורה הורה לשחרר שניים מהם והאריך כאמור לעיל את מעצרם של העוררים.
4. בהחלטתו קבע בית משפט קמא כי מחומר החקירה עולה בבירור כי העוררים השתתפו במפקד של הרשות הפלסטינאית, תוך השגת שיתוף הפעולה של המשתתפים במפקד באמצעות התחזות הסוקרים לעובדי ארגונים שונים. בית משפט קמא הפנה לחומר ראיות שממנו עולה מעורבותם הישירה של העוררים בפעילות האמורה ובמידת בכירותם בה, וקבע כי יש בפעילות המתוארת פגיעה בריבונות המדינה. לאחר שקבע כי קיים חשש כי שחרורם של העוררים יביא לשיבוש מהלכי משפט, האריך בית המשפט קמא את מעצרם כאמור לעיל.
4. העוררים טוענים כי היו פעילים בסקר אוכלוסין אזרחי שאין לו כל נגיעה לרשות הפלסטינאית; כי אין במעשה כל עבירה; כי עבירה של פגיעה בריבונות הינה דרקונית בנסיבות העניין ואין בינה לבין מעשיהם ולא כלום; וכי המשיבה הפלתה אותם לרעה שעה ששחררה אחרים ואילו אותם בחרה להותיר במעצר. עוד נטען כי העוררת סובלת מאד במקום מעצרה, וכי אחיה, עורך דין המתגורר ועובד בירושלים מוכן לארח אותה בביתו בתנאים של מעצר בית מלא

כשהוא מפקח עליה.

5. המשיבה טענה כי בידיה ראיות המבססות את החשד האמור, כי העבירות שבהן נחשדו העוררים הולמות את מעשיהם וכי שחרורם עלול לפגוע בחקירה.

6. דין הערר להידחות.

מחומר החקירה שהוגש לבית משפט קמא (מסמכים המסומנים א/1 - א/20) ומתיק החקירה בכללו, עולה כי יש בסיס לחשד כי העוררים נטלו חלק במפקד אוכלוסין במזרח ירושלים, שנערך מטעם הרשות הפלסטינאית. מחומר הראיות עולה כי הפעילות האמורה נעשתה בדרך של יצירת מצג שווא כאמור לעיל. המרמה כוונה אל הנשאלים במפקד וכן אל רשויות המדינה. בדרך זו ניסו העוררים וחבריהם להצליח במשימתם ולזכות בשיתוף הפעולה של הנשאלים ובד להימנע מסיכול המפקד על ידי הרשויות.

העוררים נבדלים מאחרים בפרשה זו, בעיקר נוכח השתתפותם בניהול הפעילות, להבדיל מסוקרים זוטרים.

בחינת פעולות החקירה שבכוונת המשיבה לבצע, מעלה כי רבות מהן בנות שיבוש וכילפיכך נכון לקיימן כשהעוררים בתנאי מעצר.

6. אין בכוונתי להידרש בשלב זה לשאלת התגבשותן של עבירות נוספות בפרשה זו. בשלב זה, די בחשד הסביר לכך שהעוררים נטלו חלק בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק שנסיבותיה חמורות, ובחשש לשיבוש מהלכי משפט, כדי להצדיק את המשך מעצרם. כאמור לעיל, חקירה גלויה בפרשה החלה לפני כ- 48 שעות בלבד, ומאז היא מתנהלת באינטנסיביות.

אשר על כן לא מצאתי עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא.

סוף דבר - הערר נדחה.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.